

stige 5 pCt. af den indbetalte Aktiekapital og derhos ikke udgøre mere end Halvdelen af Reservefondet, og at med Hensyn til Laan paa Bankens egne Aktier de Fordringer, for hvilke Aktierne tjene til Sikkerhed, ikke maa overstige Aktiernes Paalydende eller, for saa vidt angaar Aktier, der ere Genstand for offentlig Kursnotering, 75 pCt. af den noterede Kurs — i Forbindelse med den krævede maanedlige Bekendtgørelse om de skete Erhvervelser, mener Udvalgets Flertal imidlertid, at der er taget saadanne Kauteler, at de Fordele, Adgangen giver, opveje de Farer, den rummer.

Til § 47 (ældre Udkast § 37).

Redaktionen tilsigter i Overensstemmelse med den i det ældre Udkast anvendte Redaktion straks i 1ste Stykke at give den — selvfølgelig — Hovedregel, at Regnskaber og Status skulle opgøres ordentligt, saaledes at navnlig intet Aktiv kan opføres med noget Beløb udover det forsvarlige. I det følgende gives derpaa visse absolute Grænser for de Beløb, med hvilke forskellige Aktiver kunne opføres. Disse absolute Grænser ere i det væsentlige stemmende med de i det ældre Udkast opstillede, dog at Bestemmelserne i Paragraffens 2det samt sidste og næstsidste Stykke ere nye, og at der i tredjesidste Stykke er foretaget enkelte Ændringer fra de i det ældre Udkasts § 37, 3die Stykke, indeholdte Bestemmelser.

Hvad de nye Bestemmelser i 2det og næstsidste Stykke angaar, synes de selvfølgelig og skulle ikke her nærmere omtales. Bestemmelsen i § 47, sidste Stykke, om, at Kautionsforpligtelser, der paa Statusopgørelsens Dato paaahvile Selskabet, skulle angives, er nødvendig for at hindre, at Statusopgørelsen efter Omstændighederne virker vildledende. Paa den anden Side vil det være tilstrækkeligt betryggende, at Angivelsen af de nævnte Forpligtelser alene sker ved en Bemærkning paa Statusopgørelsen.

Med Hensyn til de af os til det ældre Udkasts § 37, 3dje Stykke, foreslaaede Æn-

dringer vil det ses, at vi i § 47, tredjesidste Stykke, for det første — i Overensstemmelse med derom af den danske Sagførerforening fremførte Betragtninger — have ombyttet Ordet »Ejendomme« med det mindre omfattende Begreb »Anlæg«. For tydeligere at udtrykke, hvad der sikkert ogsaa har været det oprindelige Udkasts Mening, have vi dernæst i tredjesidste Stykke fundet det rigtigt at optage en udtrykkelig Udtalelse om, at der ved Ansættelsen efter Omstændighederne til Genstandenes »Fremstillings« eller Anskaffelsespris kan lægges det Beløb, hvormed de nævnte Genstandes Værdi er forøget ved derpaa anvendte Bekostninger.

Til § 48 (ældre Udkast § 38).

Sammenlignes § 48 med det ældre Udkasts § 38, ses det, at det Beløb, der skal henlægges til en Reservefond, er foreslaaet forhøjet fra 5 pCt. til 10 pCt. af Nettooverskudet. Vi have fundet dette saa meget mindre betænkeligt, som de tilsvarende Bestemmelser i de tvende andre skandinaviske Landes Aktielove ere lige saa eller endog mere vidtgaaende, jfr. svensk Lovs § 29, norsk Lovs § 23 samt § 51 i det i Sverig i 1908 fremkomne Forslag til »Lag om Aktiebolag«. For de gode Selskaber vil Bestemmelsen heller næppe føles som en Byrde. Det synes os derhos uheldigt at opstille en 5 pCt.-Henlæggelse som en Minimumsfordring, idet den i mange Tilfælde faktisk vilde være for ringe, og idet der i en saadan Minimumsfordring utvivlsomt ofte — og det netop mange Gange, hvor den større Henlæggelse paa Grund af Selskabets mindre Soliditet vilde være særlig ønskelig — vilde blive set en Tilkendegivelse af, at den ringe Henlæggelse fra Statsmagtens Side anerkendes som fuldt forsvarlig.

Et Medlem nærer nogen Betænkelse ved overhovedet — Banker og Sparekasser undtagne — at fastsætte nogen Regel om Reservefondets Størrelse, ud fra den Betragtning, at de aarlige Henlæggelser og